

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului depus de Ion Tețcu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Ion Tețcu împotriva Comisiei de Evaluare a Procurorilor cu privire la anularea în tot a Regulamentului de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor,

împotriva încheierii din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Tețcu, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ,

Dosarul nr. 3r-347/25
NR. PIGD 2-25016619-01-3r-26122025

Problema de drept: Inadmisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, potrivit art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, atunci când reclamantul nu poate demonstra că activitatea administrativă a încălcat un drept, conform prevederilor art. 17 din Codul administrativ.

Anterior au examinat cauza judecătoria:
Curtea de Apel Centru (Gh. Mîra, N. Ghedrovici, A. Bostan)

27 februarie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Ion Tețcu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul de judecată compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*

Diana Stănilă

Oxana Parfeni, *Judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT:

1. La 07 februarie 2025, Ion Tețcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei de Evaluare a Procurorilor, prin care a solicitat anularea în tot a Regulamentului de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor.

2. În motivarea acțiunii Ion Tețcu a invocat că Comisia de evaluare a procurorilor a emis la 23 decembrie 2022, decizia nr. 31 cu privire la candidatura lui Ion Tețcu, candidat la funcția de membru al Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, privind nepromovarea evaluării.

3. Ulterior la 23 decembrie 2024, Comisia de evaluare a procurorilor a emis decizia nr. 31 cu privire la candidatura lui Ion Tețcu, candidat la funcția de membru al Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, privind nepromovarea evaluării.

4. Reclamantul a menționat că, atât decizia nr. 31 din 23 decembrie 2022, cât și decizia nr. 31 din 23 decembrie 2024 emise de Comisia de evaluare a procurorilor se fundamentează inclusiv pe Regulamentul de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare a judecătorilor și procurorilor.

5. Reclamantul consideră că Regulamentul contestat este contrar principiilor și etapelor legiferării, etapelor și regulilor elaborării proiectelor actelor normative, cerințe de bază față de structura și conținutul actului normativ, mai exact contravine rigorilor art. 3 alin. (1) lit. b), c) și f) și alin. (4) lit. a) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, conform cărora, la elaborarea unui act normativ se respectă următoarele principii: respectarea drepturilor și libertăților fundamentale; legalitatea și echilibrul între reglementările concurente; respectarea ierarhiei actelor normative. Actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare, scop în care: proiectul actului normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune.

6. A mai indicat că, Regulamentul contestat, nu are la bază o hotărâre ori o decizie expresă a Comisiei de evaluare a procurorilor, fapt care contravine rigorilor art. 16 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative

7. În concluzie, pe motivele de fapt și de drept expuse în acțiunea formulată, reclamantul a notat că, Regulamentul de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, este în mod evident ilegal și a solicitat anularea în totalitate a acestuia.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL CA INSTANȚĂ DE FOND

8. Prin încheierea din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, în temeiul art. 207 alin. (1) - (2) lit. e) din Codul administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Tețcu către Comisia de Evaluare a Procurorilor cu privire la anularea Regulamentului de evaluare a Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare a judecătorilor și procurorilor, din motiv că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

9. În susținerea soluției instanța de judecată a notat că Ion Tețcu a sesizat Curtea de Apel Centru cu acțiune în contencios administrativ (în control normativ) îndreptată către Comisia de Evaluare a Procurorilor privind anularea în tot a Regulamentului de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, iar reieșind din prevederile art. 4 alin. (4) al Legii privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative nr. 252 din 17 august 2023, Comisiile de evaluare nu sunt autorități publice în sensul prevederilor Codului administrativ. Activitatea acestora nu este publică, cu excepțiile stabilite de prezenta lege și de regulamentele de organizare și funcționare ale acestora.

10. În Hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025, pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 65 din 30 martie 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și din Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative (evaluarea extraordinară a judecătorilor și a procurorilor) (sesizările nr. 282a/2023, nr. 60a/2024 și nr. 170g/2024), cu referire la regimul juridic special al Comisiilor de evaluare (articolul 4 alin. (4) teza I din Legea nr. 252/2023) Curtea Constituțională a reținut că:

142. Autorii sesizărilor susțin că norma contestată îi împiedică pe subiecții evaluați să beneficieze de garanțiile aplicabile procedurii administrative în fața comisiilor de evaluare, precum cele referitoare la obținerea probelor, la notificarea părții și la obligația de imparțialitate a membrilor comisiilor, așa cum o cer dispozițiile articolului 20 din Constituție.

143. Potrivit dispozițiilor contestate, comisiile de evaluare nu sunt autorități publice în sensul prevederilor Codului administrativ. Curtea reține că decizia legislatorului de a nu asimila comisia de evaluare cu o autoritate publică în sensul Codului administrativ trebuie privită în contextul rolului

comisiei în procedura de evaluare. În linii generale, Comisia de evaluare colectează informațiile relevante despre fiecare subiect evaluat, verifică aceste informații în sensul determinării corespunderii acestor criterii de integritate etică și financiară, audiază subiectul evaluat în legătură cu informațiile supuse verificării și întocmește un raport de evaluare. Raportul Comisiei trebuie să fie motivat și să conțină faptele relevante, motivele și concluzia privind promovarea sau nepromovarea evaluării de către subiectul evaluat (articolul 17 alin. (1) din Legea nr. 252/2023). Deși legea nu prevede expres acest fapt, raportul Comisiei nu produce vreun efect juridic în privința subiectului evaluat. Raportul întocmit de Comisie este trimis Consiliului Superior al Magistraturii sau Consiliului Superior al Procurorilor, după caz, care, la rândul lor, au competența să-l accepte sau să-l respingă (a se vedea articolul 18 alin. (3) din Legea nr. 252/2023). Consiliile decid cu privire la promovarea sau nepromovarea judecătorilor și procurorilor. De altfel, așa cum a menționat Comisia de la Veneția în opinia sa din 14 martie 2023, Comisia de evaluare are competențe de investigare, iar raportul trimis către Consilii are caracter de recomandare (a se vedea CDL-AD(2023)005, §§ 6 și 42).

144. Mai mult, Curtea constată că, potrivit articolelor 123 alin. (1) și 125¹ alin. (3) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al Procurorilor au competențe exclusive cu privire la numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători și, respectiv, procurori. Eventuala asimilare a Comisiei de evaluare cu atributele unei autorități publice în sensul Codului administrativ ar conduce, în mod implicit, la faptul că raportul cu privire la evaluare ar reprezenta un act administrativ individual cu caracter obligatoriu (a se vedea articolele 10 alin. (1) și 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ). Curtea reține că atribuirea unui caracter obligatoriu raportului cu privire la promovarea sau nepromovarea evaluării de către judecători sau procurori ar diminua rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii și al Consiliului Superior al Procurorilor în materia deciziilor care afectează cariera judecătorilor. Prin urmare, opinia promovată de autorii sesizărilor ar veni în conflict cu articolele 123 alin. (1) și 125¹ alin. (3) din Constituție.

145. Curtea reține că decizia legislatorului de a nu asimila Comisia de evaluare cu o autoritate publică în sensul Codului administrativ reprezintă o măsură rezonabilă, care are în vedere rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii și al Consiliului Superior al Procurorilor în materia deciziilor care privesc cariera judecătorilor și procurorilor.

11. Reieșind din cele menționate supra, Completul a concluzionat că, Regulamentul de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nu poate fi reținut ca având calitatea de act normativ, deoarece Comisia (care la adoptat și aprobat) însăși nu este o autoritate publică în sensul Codului administrativ. Potrivit articolului 4

alineatul (4) din Legea nr. 252/2023, activitatea acesteia nu este publică, iar normele Codului administrativ nu i se aplică.

12. Conform definiției legale, un act normativ este emis de o autoritate publică și are caracter general, impersonal și obligatoriu. Regulamentul Comisiei nu îndeplinește aceste condiții, în mod prioritar pornind de la faptul că Comisia nu deține calitatea atribuită de lege de autoritate publică.

13. În acest context, instanța de judecată a notat că acțiunea reclamantului urmează a fi declarată inadmisibilă din considerentul că la caz, Ion Tețcu nu a contestat un act administrativ emis de o autoritate publică or, Regulamentului de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, nu constituie un act administrativ în sensul art. 12 din Codul administrativ.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La 05 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Ion Tețcu a depus recurs împotriva încheierii din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, cu adoptarea unei noi decizii prin care să fie admisă prezenta acțiune în control normativ cu anularea în tot a Regulamentului de Evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, ca fiind vădit ilegal.

ARGUMENTELE RECURSULUI

15. În susținerea recursului recurentul a indicat că Curtea de apel prin abuz de drept a statuat că nu ar putea revendica încălcarea unui drept subiectiv, întrucât Regulamentul de evaluare nu ar proveni de la o „autoritate publică” în sensul Codului administrativ și, prin urmare, nu ar putea fi cenzurat în procedura controlului normativ. Această concluzie este una vădit arbitrară, fundamental eronată și constituie o aplicare greșită a legii procesul-administrative, ori Regulamentul de evaluare fiind aplicat în speță a produs efecte juridice directe asupra drepturilor subsemnatului, fiind aplicat ca temei determinant în adoptarea deciziilor nr. 31, care au generat soldul negativ al evaluării și consecințe profesionale semnificative, precum și instanța a analizat natura emiterii nu efectele actului, or, în control normativ, nu forma, ci efectul normei asupra drepturilor este determinant. Prin urmare, Curtea de apel trebuia să analizeze dacă Regulamentul contestat, fiind aplicat unui cetățean pentru a-i determina statutul profesional și reputația, a produs efecte juridice, ceea ce rezultă clar din actele depuse la dosar.

16. Recurentul consideră că refuzul instanței de a examina fondul cauzei, prin declararea inadmisibilității conduce la imposibilitatea absolută de a contesta aceste vicii, violarea art. 13 CEDO.

17. Instanța de apel a ignorat principiul efectivității căilor de atac, standart fundamental CEDO, conform căruia nu este suficient să existe teoretic o cale de atac dacă ea nu este accesibilă, nu este aptă să remedieze încălcarea, sau este golită de conținut prin interpretarea instanței. Prin aprecierea Curții de apel că comisia nu este o autoritate publică, iar Regulamentul nu poate fi cenzurat, procedura devine pur formală, tipul de breșă procesuală sancționată de Curtea Europeană.

18. Totodată, Curtea de apel prin încheierea din 27 noiembrie 2025 nu s-a expus sub nici o formă asupra raționamentelor din cererea de contestare și cererea de examinare, ceea ce denotă faptul că respectiva instanță a ignorat în totalitate pretențiile reclamantului, preluând în totalitate constatările Comisiei, ceea ce impune acțiune în limitele art. 194 alin. (1), (2) din Codul administrativ.

19. A mai indicat că recurentul nu a avut parte de un tribunal independent și imparțial, în condițiile în care respectivii judecători au fost părținitori având o soluție preconcepută asupra soluției de fond a acțiunii.

POZIȚIA INTIMATEI

20. Prin referința depusă la 20 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice, Comisia de evaluare a procurorilor în temeiul art. 243 alin. (1), lit. a) din Codul administrativ a solicitat declararea inadmisibilă a recursului cu menținerea încheierii contestate, deoarece recurentul nu a argumentat vreun temei de recurs, acesta fiind doar bazat pe afirmații generaliste, declarative și irelevante speței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 241 alin. (1) din Codul administrativ, prevede următoarele:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

22. Art. 242 din Codul administrativ, relevă că:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic”.

23. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ, stabilește că:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

24. Art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, prevede că:

„(1) Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii:

b) respinge recursul.

(2) Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

25. Art. 3 din Codul administrativ, stabilește că:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

26. Art. 5 din Codul administrativ, reglementează că:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

27. Art. 7 din Codul administrativ:

„Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.”

28. Art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, stabilește că:

„(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

29. Art.12 din Codul administrativ, prevede că:

„Un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.”

30. Art.17 din Codul administrativ, reglementează că:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

31. Art. 20 din Codul administrativ, prevede că:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

32. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, stabilește că:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

33. Art. 191 alin. (2) Cod administrativ, prevede că:

„ Curțile de apel soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituționalitate.”

34. Art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: [...] c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);”

35. Art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, prevede că:

„Instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.”

36. Art. 2 din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017:

„*Act normativ* este act juridic adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică, care are caracter public, obligatoriu, general și impersonal și care stabilește, modifică ori abrogă norme juridice care reglementează nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice și care sunt aplicabile unui număr nedeterminat de situații identice.”

37. Art. 4 din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017:

„Actul normativ are caracter public, obligatoriu, general și impersonal. Prevederile actului normativ sunt executorii, opozabile tuturor subiecților de drept și, în caz de necesitate, sunt impuse prin forța de constrângere a statului.”

38. Art. 4 alin. (4) din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea actelor normative nr. 252 din 17 august 2023:

„Comisiile de evaluare nu sunt autorități publice în sensul prevederilor Codului administrativ. Activitatea acestora nu este publică, cu excepțiile stabilite de prezenta lege și de regulamentele de organizare și funcționare ale acestora.”

MOTIVAREA INSTANȚEI DE RECURS

39. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Centru a emis încheierea contestată la 27 noiembrie 2025. (f. d. 238-244, vol. I)

40. Din actele cauzei rezultă că copia încheierii a instanței de apel a fost expediată la 02 decembrie 2025, electronic în adresa lui Ion Tețcu, fapt ce rezultă din extras din poșta electronică anexată la dosar. (f.d. 245, vol. I)

41. În asemenea circumstanțe Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 05 decembrie 2025, este în termen.

42. Studiind actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Ion Tețcu împotriva încheierii din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru urmează a fi respins.

43. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, analizând prevederile art. 243 alin. (2) din Codul administrativ (a se vedea pct. 24), a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

44. Cu referire la situația din speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a reținut din conținutul recursului că recurentul manifestă dezacordul cu încheierea din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care s-a respins ca inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Tețcu.

45. În continuare, instanța de recurs punctează că potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

46. Relaționând circumstanțele cauzei la normele de drept nominalizate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative.

47. Astfel, reclamantul care inițiază o acțiune în contencios administrativ trebuie să demonstreze și să justifice procedural, și anume, actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă, condiția existenței vătămării unui drept recunoscut de lege reclamantului, vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea.

48. Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

49. În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art. 17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 din Codul administrativ.

50. Prevederile art. 17 din Codul administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică.

51. Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 din Codul administrativ.

52. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că din materialele cauzei rezultă că obiectul prezentei spețe în contencios administrativ îl formează anularea în tot a Regulamentului de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare a judecătorilor și procurorilor.

53. Curtea de Apel Centru (ca instanță de fond), prin încheierea din 27 noiembrie 2025, în temeiul art. 207 alin. (1)-(2) lit. e) din Codul administrativ a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Tețcu, din motiv că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, din motiv că calitatea de reclamant în acțiunile în contencios administrativ o poate avea doar persoana care pretinde un drept vătămat sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, condiție care la caz nu a fost întrunită, actul ce constituie obiect al acțiunii în control normativ nu întrunește condițiile de act administrativ normativ.

54. Subsecvent, Curtea de Apel Centru (ca instanță de fond), a menționat faptul că, temeiul constituțional al contestării actelor autorităților publice și a răspunderii acestor autorități pentru vătămarile aduse prin nesocotirea sau încălcarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei rezultă din art. 52 din Constituție, dar este prevăzut expres și în art. 53, consacrat nemijlocit dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică. Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția RM, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

55. Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate în recurs și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Ion Tețcu, urmează a fi respins deoarece soluția instanței de apel privind declararea inadmisibilității a acțiunii este justificată or, din acest act nu rezultă încălcarea dreptului legitim sau libertatea stabilită a recurentului.

56. În susținerea acestui punct de vedere, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că testului de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ urmează a fi supusă și acțiunea de control normativ, inclusiv prin verificarea revendicării unui drept propriu vătămat și una din formele activității administrative, potrivit articolelor 12 și 206 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ. Or, în esență, scopul acțiunii în control normativ constă în anularea unui act administrativ normativ, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

57. Sub acest aspect instanța de recurs învederează că pentru a pretinde apărarea pe calea contenciosului administrativ al unui drept al său, potențialul reclamant urmează să probeze că deține un asemenea drept, precum și faptul că acest drept i-a fost încălcat prin activitatea administrativă, în condițiile în care art. 17 din Codul administrativ, cu titlu de principiu inserează existența dreptului vătămat prin activitatea administrativă. Or, în atare situație, pentru a contesta activitatea autorității publice, persoana trebuie să justifice un drept

al său încălcat prin actul contestat, așa cum autoritățile acționează în regim de putere publică și asigură activitatea statului în domeniul pentru care a fost format, iar pentru admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ este necesar să fie revendicat de către reclamant un drept propriu, condiție care la caz nu a fost respectată.

58. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru a fost emisă în concordanță cu normele de drept procedural, iar argumentele invocate în recurs sunt lipsite de substanță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și a menține încheierea recurată.

59. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 193, art. 241, art. 243 alin. (1), lit. b) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de Ion Tețcu.

Menține încheierea din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Ion Tețcu către Comisia de Evaluare a Procurorilor privind anularea în tot a Regulamentului de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare a judecătorilor și procurorilor.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni